

Ж.

Ксерксъ, царь Персидскій думаше: колко и да е чловѣкъ великъ и славенъ, а почита себе си за най малкъ; толко е славенъ и достоинъ за вѣчна-та слава предъ Бога. Да се негордѣй ученъ съ ученіе-то си, и богатъ съ богатство-то си; защо и ученіе-то и богатство-то сж Божіи дарбы, които колкото повечъ приѣмни чловѣкъ отъ Бога, то толко повечъ трѣба да се унижава.

Щ.

Псета-та лажтъ, когото непознаватъ. Полошъ отъ триста псета е злый и лукавый чловѣкъ, който съсь смрадный языкъ лае върху благодѣтеля си, и съсь свински зжбы преяда ржцѣ-тѣ на оногози, който го е милвалъ, или му хлѣбъ давалъ.

Брате милый! трѣба да се не чудиме; защо този свѣтъ е пѣленъ съсь злы и лукавы чловѣцы.—Пакъ се злomu зло-то врыща.

Θ.

Θеодоръ по нашыя языкъ ще рече Божій даръ. Премилостивый Богъ даде сѣкиму добръ даръ умъ; защо изъ него се ражда разсжжде-ніе-то съ което чловѣкъ може да разсжжда, и